

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200139
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8520200139.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: O. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C. v konaní o zaplatenie 1.750,49 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 881,22 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 881,22 eur od 27.6.2017 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.750,49 eur s príslušenstvom, ako i nahradenia trov konania z titulu porušenia zmluvných povinností žalovaným z uzatvorenej zmluvy o pôžičke medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 24.6.2015.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami doručená do vlastných rúk spolu s výzvou na vyjadrenie a poučeniami o procesných právach a povinnostiach dňa 23.3.2020, písomne nevyjadril.

3. Súd uznesením sp. zn. 6Csp/4/2020 zo dňa 7.8.2020 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s. vstúpil ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o..

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil, netrval na osobnej účasti. Žalovaný sa na pojednávaní vyjadril, že neuzatváral žiadnu pôžičku a nemá žiaden dlh voči žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi. Uviedol, že mal uzatvorenú zmluvu a bol mu poskytnutý úver z Home Credit, ktorý však splatil a taktiež mu bol poskytnutý úver z Tatrabanky, a.s., ktorý má taktiež splatený. O tejto skutočnosti predložil i dôkaz - potvrdenie Tatrabanky, a.s.. Tvrdil, že niekto musel zobrať úver na jeho meno a nemal vedomosť, kto úver čiastočne splácal. Na otázku súdu, či mu bol v minulosti odcudzený občiansky preukaz, uviedol, že nie. V roku 2017 mu bol vydaný nový občiansky preukaz z dôvodu uplynutia jeho platnosti.

Z vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi a za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

5. Žalovaný a právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 24.6.2015 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 2.000,- eur. Zároveň boli v zmluve dojednané tieto zmluvné podmienky: celkové náklady spotrebiteľa 1.498,60 eur, celková čiastka 3.498,60 eur, splátka 58,31 eur, priemerná hodnota RPMN 18,24 %, RPMN 27,65 %, prvá splátka splatná dňa 20.7.2015, odplata 27,60 %, ďalšie splátky splatné vždy 20-teho dňa v mesiaci, počet splátok 60, fixná ročná úroková sadzba 27,66 %, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 6/2020, najvyššia prípustná výška odplaty 27,66 %. Právny predchodca žalobcu upomienkou zo dňa 26.4.2017 vyzval žalovaného na uhradenie splátky splatnej v mesiaci február 2017 a zároveň ho upozornil, že ak túto neuhradí, bude oprávnený úver zosplatiť. Dňa 21.6.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému o zosplatení úveru z dôvodu nezaplatenia dlžných splátok. Z prehľadu splátok a úhrad má sú za preukázané, že žalovaný celkovo zaplatil právnenmu predchodcovi žalobcu sumu 1.118,78 eur. Z výpisu z účtu žalobcu má súd preukázané, že právny predchodca žalobcu poukázal na účet žalovaného vedený v Tatrabanke dňa 24.6.2015 sumu 2.000,- eur.

6. Právnym nástupcom právneho predchodcu žalobcu, t.j. obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa na základe Projektu rozdelenia zlúčením spísaného vo forme Notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 v spojení s prílohou 1 Projektu rozdelenia - Opisom rozdelenia majetku stal žalobca v tomto spore, teda Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

7. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ((ZSÚ), účinný v čase podpísania zmluvy, t.j. ku dňu 8.6.2015)) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

9. Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

10. Podľa § 9 ods. 3 ZSÚ ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

11. Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

15. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky

17. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

24. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnomu záveru:

25. Súd posúdil predmetnú zmluvu o pôžičke v zmysle ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva o pôžičke je v tomto prípade aj spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

26. Súd tvrdeniam žalovaného, že neuzatvoril zmluvu o pôžičke, neuveril, nakoľko žalovaný svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd poukazuje na to, že finančné prostriedky právny predchodca žalobcu poskytol na účet žalovaného vedený v Tatra banka, a.s.. Súd vykonal lustráciu v bankách, z ktorej má preukázané, že žalovaný má zriadený účet len v Tatra banke, a.s., a číslo účtu je totožné ako číslo účtu, na ktoré boli zaslané finančné prostriedky. Navyiac samotný žalovaný potvrdil, že účet, na ktorý boli zaslané finančné prostriedky, je jeho účtom. Žalovaný nevedel objasniť, kto ak nie

on poskytnutú pôžičku splácal právnomu predchodcovi žalobcu. Teda súd má zato, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou a na základe, ktorej žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 2000,- eur, a ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 splátkach po 58,31 eur. Žalovaný doposiaľ zaplatil sumu vo výške 1118,78 eur.

27. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal i opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nespĺňa všetky povinné náležitosti vyžadované ZoSÚ reflektujúc jeho eurokonformný výklad v porovnaní s článkom 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere.

28. V žiadosti o poskytnutie pôžičky v bode IV. - požadovaná pôžička je uvedená ročná úroková sadzba vo výške 27,66 %. Súd je toho názoru, že takýto úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (pochtivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 137/2003). Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci jún 2015 pri úveroch od 1 roku do 5 rokov na úrovni 9,74 % ročne. Výška úrokov 27,66 % ročne uvedená v zmluve prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci jún 2015. Nebankový subjekt pri poskytovaní úverov síce podstupuje vyššiu mieru rizika, čo sa odráža aj vo výške úroku, avšak výška úrokov (aj keď vyššia ako pri bankách) musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlužník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky.

29. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100% oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda dospel k záveru, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 27,66 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je zmluva v zmysle § 41 OZ neplatná.

30. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy bol i údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Preskúmaním zmluvy súd zistil, že predmetná zmluva - žiadosť o poskytnutie pôžičky tento údaj neobsahuje. Účelom tohto zákonného ustanovenia je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný ako dlho je povinný splácať úver a preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve časovo (dátumovo) špecifikoval konečnú splatnosť úveru, ktorú určí na základe vstupných údajov (dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). V zmluve - žiadosti je konečná splatnosť určená len ako - 6/2020 bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej

splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere / pôžičke neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s inými v spotrebiteľskej zmluve dostupnými údajmi. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania. Táto skutočnosť má za následok, s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, to znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné plnenie vo výške 2000,- eur, pričom žalovaný v zmysle prehľadu zaplatil žalobcovi sumu 1.118,78 eur. Súd preto zaviazal žalovaného na vrátenie rozdielu medzi reálne poskytnutými finančnými prostriedkami a sumou doposiaľ uhradenou (2000-1118,78) t.j. sumu vo výške 881,22 eur.

31. Súd priznal žalobcovi i úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 5 % ročne od 27.6.2017 do zaplatenia, tak ako to požadoval žalobca v žalobe a kedy už bol žalovaný preukázateľne v omeškaní.

32. V prevyšujúcej časti uplatneného nároku vrátane príslušenstva súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1750,49 eur, úspešný bol v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 881,22 eur, čo vo vzťahu k celkovo žalovanej sume predstavuje úspech v 50,34 %, kým žalovaný bol úspešný v prevyšujúcej časti, čo činí 49,66 %. Po započítaní pomeru úspechu a neúspechu oboch účastníkov bol žalobca úspešný v 0,68 %, preto súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach, pričom lehota plynie v spojení s § 8 písm. a) a § 9 ods. 1 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii.

Podľa § 8 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, účinného od 19.01.2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 31. decembra 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, účinného od 19.01.2021, ustanovenie § 8 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.